

דף כד.

עין משפט ג.ד.

יו"ד סימן קכט סעיף יז

יח. חבית של יין אפי' פקוקה שצפה בנהר ונמצא במקום שרוב הסביבה עכו"ם אסורה אפי' קרובה לעיר ישראל^ש. ואם נמצאת כנגד עיר שרובה עכו"ם אם רוב הסביבה ישראל ויכולה לבא שם דרך ישרה שלא תטבע מותרת אם היא פקוקה, ואפי' קרובה הרבה לעיר של עכו"ם דמניחים הקרוב והולכים אחר הרוב. ואם לאו היין אסור בהנאה והקנקן הוא של מוצאו^ת, ואם בא ישראל ונתן בה סימן אף היין מותר והרי הוא של מוצאו^א דכיון שרובה שם עובדי כוכבים הבעלים נתייאשו.

הגה: ואם לא סתומה בפקק חוששין שמא נגעו בה^ב.

עין משפט ה.ו.

יו"ד סימן רצד סעיף יא

יא. טו. חבית של יין הטמונה בכרם של ערלה מותר^ג, שאין הגנב גונב מכרם זה וטומן בתוכו. אבל ענבים שנמצאו טמונים בתוכו אסורים, שקרוב הדבר שגנבם ממנו וטמנם בתוכו^ד.

יו"ד סימן קכט סעיף יח

יב. יט. חבית של יין שנמצאת בכרמו של ישראל ויש כרמים אחרים של ישראל סמוכים וכרמים רבים מהם של עכו"ם אע"פ שהם רחוקים משל ישראל החביות אסורות, דהולכים אחר הרוב^ה אפי' שיש קרובה דמוכח דשל ישראל היתה, ה"ה להיפך שהולכים להקל אם נמצאת בכרמו של

ש. פלוגתא דרב ושמואל ב"ב דף כ"ד ופסקו הפוסקים כרב. וכרבי חנינא שם דאמר רוב וקרוב הולכים אחר הרוב אפי' בקרובה דמוכח, וכמו שכתבו התוס'.

ת. עיין בחו"מ סי' רנ"ט סעיף ו'.

א. ואחרי יאוש זכה בו המוצאו כשבא לרשותו, וכרבי חנינא בב"מ כ"ד ע"ב.

ב. היינו אפי' ברוב ישראל וקרובה לעכו"ם.

ג. והיינו בענין שאין חשש יין נסך. ש"ך ס"ק כ"ב.

ד. מב"ב דף כ"ד ע"ב.

ה. כרבי חנינא דאמר רוב וקרוב הולכים אחר הרוב. ב"ב דף כ"ד.

עכו"ם ורוב הכרמים שם של ישראל אפי' הם מרוחקים מותרת דהולכים אחר הרוב.

ואם הכרם יושבת במעבר עוברי דרכים תולין שמהם נפל ואסורה כיון שהם הרוב, והוא בבקבוק שדרך להוליכה אבל לא בחבית גדולה שבזה אין תולין בהם.

עין משפט ז.ז. יו"ד סימן קכט פעיף יט

יט. כ. נודות יין שנמצאו מושלכים בדרך אם רוב שופכי היין ישראל מותרים אבל אם הם נודות קטנים שדרך עוברי דרכים להוליך אסורים שאנו תולים מרוב עוברי דרכים הם'. ואם היו גדולים וקטנים מושלכים ורוב שופכי היין ישראל כולם מותרים שהגדולים מוכיחים על הקטנים.

דף כד:

עין משפט א.ב. יו"ד סימן קכט פעיף יט
עין בסעיף הקודם

עין משפט ג. חו"מ סימן קנה פעיף כג

כג. כד. מרחיקין את הנבלות', והקברים, והבורסקי והכבשונים, והדבורים מהעיר חמשים אמה.

וגם אין עושין בורסקי גם אחרי הריחוק אלא למזרח העיר מפני שרוח המזרחית חמה היא וממעטת היזק הריח של עיבוד העורות".

ו. שם בגמ' ב"ב כ"ד.

ז. ממשנה ב"ב כ"ה ע"א וכת"ק. ורמב"ם פ"י משכנים הלכה ד'.

ח. ורש"י פירש שם ד"ה אלא, שכל שאינה באה לפורענות היא מנשבת בנחת, לפיכך אינה מביאה ריח לעיר.

עין משפט ד.

ח"מ סימן קנה פעיף כב

כב. כב. מרחיקין גורן קבוע ט מהעיר חמשים אמה כדי שלא יזיק לבני העיר.

* אם הגורן קדם לעיר מסלקין י אותו מדמים ואם ספק אם קדם מסלקין אותו בלא דמים.

כב. כג. כמו כן לא יעשה אדם גורן קבוע בתוך שלו כ אלא א"כ היה לו חמשים אמה לכל רוח כדי שלא יזיק לנטיעת חבירו או לנירו ל.

עין משפט ז.

או"ח סימן שנה פעיף ט

ט. י. קרפף יותר מסאתים שהוקף לדירה, ונטע רובו אילנות אינם מבטלים הדירה מ, אבל נזרע רובו הזרעים מבטלים הדירה נ, אפי' אין בהם אלא סאתים ס.

ט. ב"ב כ"ד ע"ב משנה וגמ' ואקראי לא גזרו להרחיק, ודלא כמ"ש ה"ה בהרמב"ם. סמ"ע ס"ק מ"ז. ופירוש גורן קבוע שצריך לזרות ברחת ואינו יכול לזרות ביד וכו' בר חנינא דכוותיה נקטינן. ב"י.

י. דמקודם מסלקו ואח"כ נותן לו דמים אבל אין ליתן לו דמים תחילה דא"כ יעמוד ימים רבים שרבים משותפים בו על דרך קדירה דבי שותפי ובעל הגורן ניחא לו בקיומו. ובש"ס והטור כתוב דין זה בהרחקת אילן מהעיר וכיון שבחור"ל אינו נוהג לכן השמיטו השו"ע. סמ"ע ס"ק מ"ח.

ומה שמסלקין אותו אפי' קדם, משום היזיקא דרבים שאני, לכן חשו להם אף שהן קודמין.

כ. בדושא איירי במקום הפקר וכאן בתוך שדהו. נתיבות ס"ק מ"ב בחידושים.

ל. שהמוץ נכנס בפרח הפרי ונרקב על ידו. ובנירו משום שמזבל שדהו יותר מהצורך נשרף ונפסד. סמ"ע ס"ק נ"ב.

ומכאן יש ללמוד ק"ו לעישון סיגריה שהדבר הוכח שזה מזיק לא רק לממונו אלא זה היזק גופו וזה היזק דרבים א"כ אף שעושה בתוך ביתו של אדם רשאי השכן למחות בו אם עישון זה מזיקו שלא יעשן ולפחות יתרחק כשיעור חמשים אמה מכל רוח דלא גרע ממוץ המזיק פירותיו ונירו. וק"ו אם הוא מעשן במקום הפקר אף שהחזיק המעשן שם קודם לרבים שבאו לשם אח"כ, מסלקין אותו. וכן הוא בסעיף כ"ג בשו"ע שמרחיקין הכבשן מהעיר חמשים אמה. והמעשנים צריכים לדעת שהם מזיקים גם לאחרים ובפרט אם הם ת"ח צריכים זהירות יתירה. מ. שעשויים אנשים לנטוע אילנות בחצירות כדי להסתופף בצלן.

נ. דבזרעונים לא דרים אנשים והוה ליה גינה.

ס. וה"ה פחות, כיון שהזרעים הרוב וביחד עם המיעוט שלא נזרע יש יותר מבית סאתים, מ"ב אות ס"ח.

נזרע מיעוטו **ע** אם אין בו אלא סאתים **פ** מותר, ואם יותר מסאתים
אסור **צ**.

ח"מ סימן קנה סעיף כב

עין משפט ז.ט.ג.

עיין לעיל עין משפט ד

-
- ע.** ה"ה מחצה על מחצה, מ"ב אות ס"ט.
 - פ.** היינו במקום הזרוע, מותר דאין בכח המיעוט לבטל הרוב שהוקף לדירה, והמיעוט עצמו ג"כ מותר, מ"ב אות ע"א.
 - צ.** לטלטל בכולו, דהמיעוט אסור כיון שיש בו יותר מסאתים, וזרעים מבטלים המחיצה לדירה, ורוב הקרפף ג"כ נאסר מכיון שהוא פתוח ופרוץ לזרעים שהוא מקום אסור, מ"ב אות ע"ב.